
Beköszöntő

Lapunk megjelenésekor a parlament már megszavazta a Csehák Judit nevével jelzett kórháztvörvényt. Miért nem örülnek sokan az új kórháztvörvénynek? Miért örülnek sokan az új kórháztvörvénynek? Vagy az előző, Mikola István nevével fémjelzettnek? Mit rontottunk el? Mi vezetett ehhez – az egyébként természetes – megosztottsághoz? – Lássuk csak!

Vásárlóerő értéken számolva egyre kevesebb jut az egészségügyre, és féltő, hogy e folyamatnak még nincs vége.

Egyre hangosabban ketyeg a nyugdíjbomba, azaz egyre kevesebb keresőnek kellene egyre több nyugdíjast eltartania, miközben a teljes munkaidőben foglalkoztatottak is felveszik a nyugdíját. Ezzel szemben nem igazán lehetünk büszkék az öregségi nyugdíj legkisebb összegének a létminimumhoz vagy a minimálbérhez való viszonyára.

Lyuk támadt azon a magánnyugdíj rendszeren, ami a növekvő gondot lett volna hivatott kezelni. Továbbra is rokkantnyugdíjként és más ellátmányok keretében látják el a munkanélküliek egy részét, és továbbra is féltő, hogy a bérek egy része járulékkerülő módon jut a munkavállalók és kényszervállalkozók számlájára, pardon, zsebébe.

Az újra gyengülő forint növekvő költséget jelent az importfüggő egészségügynek.

A két évtizede elmaradó beruházások hiánya egyre nyomasztóbb, miközben nem történt meg az ellátóhálózat olyan összevonása, mely méret-hatékony egységeket eredményezett volna, ahol a beruházások jól hasznosíthatók lennének.

Az intézetek fenntartásában egyenlőtlen teher hárul az egyes tulajdonosokra. Az állami tulajdonra igen kevés jut, mintha a pénzügyminisztérium egészséges tisztviselőinek jóval kedvezőbbek lennének a gazdaság egészségügyön kívüli szektorai.

Az önkormányzati tulajdonú ellátórendszer 3200 önkormányzat kötelezettségének tesz eleget, de ez anyagi gondot csak 150 tulajdonos önkormányzatnak ad. Néhány önkormányzat külön költségkímélő szerencséje, hogy lakosaik jelentős részét egyetemi klinikák látják el.

A szolgáltatók és a mai tulajdonosok eddig csak részben vázolt kínjai kevéssé izgatják a járulékfizetőket és járulékkerülőket, őket a járulék- és adócsökkentés iránti várakozás foglalkoztatja, hiszen a kormány ezt megígérte.

A kormányzat már a rendszerváltás előtti időktől fogva nem bír az egészségügy nyúgével, amit csak tetéz az oktatásügy és a honvédelem sokban hasonló csódtömege. Ráadásul az egészségügy tekintetében a legutóbbi választási időszakban a politikusok ígéretspirálba kerültek, amit bizony nem könnyű teljesíteni. Innen eredeztethető az a beismerés, mely szerint az államnak még hosszabb távon sem lesz elegendő pénze az elmaradt egészségügyi beruházások megvalósításához.

Ezek után egyszerű lenne a következtetés: várjuk a befektetőket.

Hiszen kellenének szakmai befektetők, akik szakmai tevékenységük kereteinek megteremtése, a feltételek javítása vagy a működtetés biztonsága érdekében hajlandók beruházni, majd a nyereséget a vállalkozásba visszaforgatni.

Szükség lenne tisztességes pénzügyi befektetőkre, akik hajlandóak egy-egy egészségügyi vállalkozás és/vagy gazdasági társaság tőkeemelésére annak reményében, hogy itt pénzük hosszabb távon, de kiszámítható módon biztonságban van.

Reménykedhetünk mindazokban, akik a hazai másfélezer milliárdos egészségügyi piac egy-egy részét kívánják megszerelni, és van annyi pénzük, hogy átmenetileg a mai OEP finanszírozási szintet is elviselik, illetve látnak benne olyan hatékonyság-növekedést, amely gazdaságos működést tenne lehetővé.

Azonban van még néhány megválaszolatlan kérdés:

Van-e olyan piac, ahol a szolgáltatók egy része egyéni vagy társas vállalkozóként már ma is haszonért dolgozik, a szolgáltatásvásárló azonban állami áron vásárol. Adottak-e a tisztességes verseny feltételei a vállalkozók és az állami / önkormányzati tulajdonú szolgáltatók között?

Lesz-e különbség a különféle szolgáltatók munkájának minősége között, és ez hogyan fog hatni a szolgáltatás vásárlóira? Mekkora lesz a nyomás egy olyan több-biztosítós piac irányába, ahol különböző árért különböző biztosítás kapható, és amely a szolidaritás elvét kompromittálhatja?

És egyáltalán: miért nem szereti az ördög a keresztvizet?

Tényleg egyaránt igaza van Lucifernek, Ádámnak és az Úrnak?

*Dr. Weltner János
A Szerkesztőbizottság tagja*